

Sygn. akt IV CSK 542/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. B.
przeciwko P. Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 16 maja 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1 800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej powód podniósł szereg okoliczności mających uzasadnić przyjęcie jej do rozpoznania. Po pierwsze, skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Lektura zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi oczywiście nieprawidłowej interpretacji lub zastosowania prawa – Sąd konsekwentnie zastosował prawo do dokonanych przez siebie ustaleń faktycznych. Po drugie, nie zachodzi nieważność postępowania. Strona postępowania cywilnego ma prawo żądać ustanowienia dla niej profesjonalnego pełnomocnika, ale to niezawisły sąd rozstrzyga o zasadności tego wniosku. Tylko zupełnie wyjątkowo, co nie ma miejsca w tej sprawie, oddalenie tego wniosku mogłoby zostać uznane za uniemożliwienie obrony przez powoda swych praw. W tej sprawie powód na wszystkich etapach postępowania brał w nim czynny udział przedstawiając swoje racje i broniąc swojego stanowiska. Po trzecie, nie jest istotnym zagadnieniem prawnym mającym uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pytanie o to, czy w tej sprawie Sąd Okręgowy miał obowiązek przeprowadzić dowód z urzędu. W systemie polskiego postępowania cywilnego dopuszczenie dowodu z urzędu jest wyjątkiem, a nie zasadą. W szczególności sąd niezawisłe decyduje, czy doszło do satysfakcjonującego go ustalenia stanu faktycznego. Nie ma zatem obowiązku dopuszczania dowodów z urzędu. Co więcej, okoliczność ta nie podlega kontroli w ramach postępowania kasacyjnego, ponieważ z zakresu kontroli ustawodawca wyłączył ustalenia faktów i ocenę dowodów. Po piąte, z tych samych względów nie jest istotnym zagadnieniem prawnym pytanie o to, czy dopuszczalna jest odmowa przeprowadzenia kolejnego dowodu z opinii biegłego w sytuacji, gdy pierwsza opinia biegłego jest kwestionowana przez powoda.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania. Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do nieobciążania powoda kosztami postępowania kasacyjnego.

